

сти ѿмъ ги ѿ на двѣма та. Кажй ми прѣче, кой ѿ тѣх двѣма та ще го возлюбй по вѣче;

43 ѿговори Симонъ, ѿ рече: мѣслимъ, зашѣ ѿнѣи на когото по много прѣсти. Я Исусъ мѣ рече: прѣвѣ си ѿсѣдилъ.

44 И като се ѿвѣрна къ жена та, рече на Симона: видишъ ли тѣа жена: вѣвѣзоухъ вѣ къща та ти, ѿ ни вода на носѣте ми не даде: а тѣа со слъзы ми ѿвѣлиа носѣте, ѿ съ коса та ѿ глава та си ги ѿтри.

45 Цѣлованіе ми ты не даде, а тѣа ѿ каквѣто самъ вѣвѣзналъ, не прѣстанѣва да ми цѣлѣва носѣте.

46 Ты съ мѣсло глава та ми не помаза: а тѣа ми помаза съ мѣро носѣте.

47 И заради това ти говоримъ, прощѣватъ ѿ се много то грѣхове, защото ѣ возлюбила много: а комѣто се прощѣва мѣлко, по мѣлко любви.

48 И рече ѿ: прощѣватъ ти се грѣхѣвѣте.

49 И началѣа ѿнѣа, които седѣха съ него да дѣматъ вѣ себеси: кой ѣ тѣа, който ѿ грѣхове прощѣва;

50 И рече на жена та: вѣра та твоѣ те спасе: ѿди си со здравіе.

ГЛАВА И.

И по това послѣ ходеше ѿ градъ вѣ градъ, ѿ ѿ село вѣ село, ѿ проповѣдоваше ѿ благовѣствѣваше царство то Бжѣе: ѿ дванѣсе те оученицѣ съ него.

2 И нѣкои жены които вѣха ѿсѣлѣли ѿ дѣхове злы ѿ колѣсти: Маріа която се наричеше Магдаліна, ѿзъ която ѿзлѣзоха седмѣ дѣаволи.

3 И Іованна жена та на Хвзана пристѣвникатъ Ирѣдовъ: ѿ Евѣанна, ѿ дѣргѣи много, които мѣ слѣгѣваха ѿ свои те ѿмѣнѣа.

4 И като се стичеше много народъ, ѿ ѿтѣваха при него ѿ сички те градове, рече съ прѣтча:

5 Излѣзе свѣтель да сѣе сѣме то си: ѿ като сѣеше, ѣдно падна при пѣтъатъ, ѿ потѣпкасе, ѿ птицѣ те небесны го покѣлѣваха:

6 Я дѣрго падна на камѣнь, ѿ като проникна ѿзсѣхна, защото немѣше вѣлга.

7 Я дѣрго падна по средѣ тѣрнѣ то, ѿ понѣже порѣстоха зѣднѣ (ѿ) тѣрнѣ то оудѣвиѣа го:

8 Я дѣрго падна на добра земля, ѿ ѿзникна, ѿ сотвори плѣдъ стократѣнъ. Тѣа (прѣтчи) като говореше рече: който ѿма оуши да слѣша, нека слѣша.